

Allah'ın Sevdiği Ve Rız Olduđu İnsanlar Ve Ameller 1. Allah İhsanı ve Muhsinleri Sever
'İhsan' s'z'kte; 'bir şeyi iyi ve güzel yapmak, iyi, doğru, güzel ve yararlı iş işlemek, (ila) ve (be) harf-i cerleriyle kullanıldığında iyilik etmek, in'am ve ikramda bulunmak' anlamındadır. (İbn Manzur, XIII, 115. Asım Efendi, IV, 590)

1575; 1614; 1606; 1618; 1601; 1616; 1602; 1615; 1608; 1575; 1601; 1609; 1587; 1614; 1576; 1610; 1604; 1616; 1575; 1604; 1604; 1617; 1607; 1616; 1608; 1614; 1604; 1614; 1575; 1578; 1615; 1604; 1618; 1602; 1615; 1608; 1575; 1576; 1616; 1575; 1614; 1610; 1618; 1583; 1610; 1603; 1615; 1605; 1618; 1575; 1616; 1604; 1614; 1609; 1575; 1604; 1578; 1617; 1614; 1607; 1618; 1604; 1615; 1603; 1614; 1577; 1616; 1608; 1614; 1575; 1614; 1581; 1618; 1587; 1616; 1606; 1615; 1608; 1575; 1575; 1616; 1606; 1617; 1614; 1575; 1604; 1604; 1617; 1607; 1614; 1610; 1615; 1581; 1616; 1576; 1617; 1615; 1575; 1604; 1618; 1605; 1615; 1581; 1618; 1587; 1616; 1606; 1610; 1606; 1614; Ve Allah yolunda infak ediniz. Ve kendi nefislerinizi tehlikeye d's'rmeyiniz. Ve (iyilik sahibi olunuz) ihsanda bulununuz. Ş'phe yok ki Allah Te'acirc;l'acirc; muhsin olanları sever. (Bakara, 2/195) 1608; 1614; 1587; 1614; 1575; 1585; 1616; 1593; 1615; 1608; 1575; 1575; 1616; 1604; 1609; 1605; 1614; 1594; 1618; 1601; 1616; 1585; 1614; 1577; 1613; 1605; 1616; 1606; 1618; 1585; 1614; 1576; 1617; 1616; 1603; 1615; 1605; 1618; 1608; 1614; 1580; 1614; 1606; 1617; 1614; 1577; 1613; 1593; 1614; 1585; 1618; 1590; 1615; 1607; 1614; 1575; 1575; 1604; 1587; 1617; 1614; 1605; 1608; 1614; 1575; 1578; 1615; 1608; 1614; 1575; 1604; 1618; 1575; 1614; 1585; 1618; 1590; 1615; 1575; 1615; 1593; 1616; 1583; 1617; 1614; 1578; 1618; 1604; 1616; 1604; 1618; 1605; 1615; 1578; 1617; 1614; 1602; 1610; 1606; 1614; () 1575; 1614; 1604; 1617; 1614; 1584; 1610; 1606; 1614; 1610; 1615; 1606; 1618; 1601; 1616; 1602; 1615; 1608; 1606; 1614; 1601; 1616; 1609; 1575; 1604; 1587; 1617; 1614; 1585; 1617; 1614; 1575; 1569; 1616; 1608; 1614; 1575; 1604; 1590; 1617; 1614; 1585; 1617; 1614; 1575; 1569; 1616; 1608; 1614; 1575; 1604; 1618; 1603; 1614; 1575; 1592; 1616; 1605; 1610; 1606; 1614; 1575; 1604; 1618; 1594; 1614; 1610; 1618; 1592; 1614; 1608; 1614; 1575; 1604; 1618; 1593; 1614; 1575; 1601; 1610; 1606; 1614; 1593; 1614; 1606; 1616; 1575; 1604; 1606; 1617; 1614; 1575; 1587; 1616; 1608; 1614; 1575; 1604; 1604; 1617; 1607; 1615; 1610; 1615; 1581; 1616; 1576; 1617; 1615;

وَالْجَارِ
الْجُنُبِ
وَالصَّاحِبِ
بِالْجَنْبِ
وَابْنِ
السَّبيلِ
وَمَا
مَلَكَتْ
اَيْمَانُكُمْ
اِنَّ
اللّهَ لَا
يُحِبُّ مَنْ
كَانَ
مُخْتَالًا
فَخُورًا Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anaya, babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, akraba olan komşulara, yakın komşulara, yanında bulunan arkadaşına, yolda kalanlara, sahip olduğunuz kölere iyilik edin. Şüphesiz Allah, kibirlenen ve övün kimseyi sevmez. (Nisa, 4/36) Buna göre ihsan şunlara karşı yapılırsa daha bir güzel olur: I- Ana babaya II- Yakınlara III- Yetimlere, Miskinlere, Yoksullara IV- Yakın ve Uzak Komşuya V- Yolculara ve Elimizin Altındakilere Muhsinlerin Mükafatı اِنَّ
الْمُتَّقينَ فى جَنَّاتٍ
وَعُيُونٍ ()
اخِذينَ مَا
اتيهُمْ
رَبُّهُمْ
اِنَّهُمْ
كَانُوا
قَبْلَ ذلِكَ
مُحْسِنينَ
Şüphesiz ki takva sahipleri Rablerinin kendilerine verdiği sevabı almış olarak cennet bahçelerinde ve pınar başlarında bulunacaklardır. Çünkü onlar bundan önce iyilik yapıyorlardı. (Zariyat, 51/15-16)
مَاكَانَ
لِاَهْلِ
الْمَدينَةِ
وَمَنْ
حَوْلَهُمْ
مِنَ
الْاَعْرَابِ اَنْ
يَتَخَلَّفُوا عَنْ
رَسُولِ
اللّهِ وَلَا
يَرْغَبُوا

فَاِنَّ
اللّهَ
يُحِبُّ
الْمُتَّقينَ Hayır. Kim ahdini ifâ eder ve ittikada bulunursa şüphe yok ki Allah Teâlâ o muttakîleri sever. (Al-i İmran, 3/76)
كَيْفَ
يَكُونُ
لِلْمُشْرِكينَ عَهْدٌ
عِنْدَ
اللّهِ
وَعِنْدَ
رَسُولِه
اِلَّا
الَّذينَ
عَاهَدْتُمْ
عِنْدَ
الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ
فَمَا
اسْتَقَامُوا لَكُمْ
فَاسْتَقيمُوا لَهُمْ
اِنَّ اللّهَ
يُحِبَُّ
الْمُتَّقينَ 14; Allah Teâlâ'nın katında ve peygamberinin katında o müşrikler için nasıl bir ahd olabilir! Mescid-i Haram'ın yanında kendileriyle muâhede yapmış olduklarınız müstesna. İmdi onlar size karşı istikamet gösterdikçe siz de onlar için istikamette bulunun. Şüphe yok ki, Allah Teâlâ muttakîleri sever. (Tevbe, 9/7) 3. Allah Adaleti ve Adil Mü'rsquo;minleri Sever “Adalet” bir insanın insafı olması, özünde, sözünde, fiil ve hükümlerinde doğru olması, her şeyi yerli yerinde yapması, dengeli davranması, haklıya hakkını, yetkili olması halinde haksıza cezasını vermesi, iman edip salih ameller işlemesi, haram ve günahlardan sakınması anlamındadır. Adil/muksit insan olabilmek için iman edip salih ameller işlemek ve İslami hükümleri uygulamak gerekir. اِنَّ
اللّهَ
يَاْمُرُكُمْ اَنْ
تُؤَدُّوا
الْاَمَانَاتِ اِلى
اَهْلِهَا
وَاِذَا
حَكَمْتُمْ
بَيْنَ

النَّاسِ
اَنْ
تَحْكُمُوا
بِالْعَدْلِ
اِنَّ اللّهَ
نِعِمَّا
يَعِظُكُمْ
بِه اِنَّ
اللّهَ كَانَ
سَميعًا
بَصِيرًا Muhakkak Allah
Teâlâ size emrediyor ki, emanetleri ehline veriniz ve insanlar arasında adâletle
hükmediniz. Şüphesiz Allah Teâlâ size bununla ne güzel
öğüt veriyor. Şüphe yok Allah Teâlâ bihakkın iştirici ve bihakkın
görücüdür. (Nisa, 4/58) اِنَّ
اللّهَ
يَاْمُرُ
بِالْعَدْلِ
وَالْاِحْسَ
75;نِ وَايتَائِ
ذِىالْقُرْب
09; وَيَنْهى
عَنِ
الْفَحْشَاء
16;
وَالْمُنْكَ
85;ِ
وَالْبَغْىِ
يَعِظُكُمْ
لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُون
14; Şüphesiz ki Allah, size adaleti, iyilik yapmayı ve yakınlarla bakmayı emreder;
hayasızlıktan, fenalıktan ve azgınlıktan nehy eder. Öğüt almanız için size
böyle öğüt verir. (Nahl, 16/90) لَا
يَنْهيكُمُ
اللّهُ عَنِ
الَّذينَ
لَمْ
يُقَاتِلُوك
15;مْ فِى
الدّينِ
وَلَمْ
يُخْرِجُوكُ
05;ْ مِنْ
دِيَارِكُمْ
اَنْ
تَبَرُّوهُم
18;

75;#1578;#1616; #1608;#1614;#1576;#1614;#1588;#1617;#1616;#1585;#1616;
#1575;#1604;#1589;#1617;#1614;#1575;#1576;#1616;#1585;#1610;#1606;#16
14; Vallahi Biz sizleri elbette biraz korku ile, açlik ile mallardan, canlardan, mahsulattan
biraz eksiklik ile imtihan edeceđiz. Sabredenleri müjdele. (Bakara, 2/155) Sabır Öfke
Anında Güzeldir #1608;#1593;#1606; #1575;#1576;#1606;
#1593;#1576;#1575;#1587; #1585;#1614;#1590;#1616;#1609;#1614;
#1575;#1604;#1604;#1617;#1607;#1615;
#1593;#1614;#1606;#1618;#1607;#1615;#1605;#1575; #1601;#1610;
#1602;#1608;#1604;#1607; #1578;#1593;#1575;#1604;#1609;:
#1575;#1583;#1618;#1601;#1614;#1593;#1618;
#1576;#1616;#1575;#1604;#1617;#1614;#1578;#1616;#1609;
#1607;#1616;#1609;#1614; #1571;#1581;#1618;#1587;#1614;#1606;#1615;.
#1602;#1575;#1604;#1614;:
#1575;#1604;#1589;#1617;#1576;#1618;#1585;#1615;
#1593;#1616;#1606;#1618;#1583;#1614;
#1575;#1604;#1618;#1594;#1614;#1590;#1614;#1576;#1616;#1548;
#1608;#1614;#1575;#1604;#1618;#1593;#1614;#1601;#1618;#1608;#1615;
#1593;#1616;#1606;#1618;#1583;#1614;
#1575;#1604;#1575;#1587;#1614;#1575;#1569;#1614;#1577;#1616;.
#1601;#1614;#1573;#1584;#1614;#1575;
#1601;#1614;#1593;#1614;#1604;#1615;#1608;#1607;#1615;
#1593;#1614;#1589;#1614;#1605;#1614;#1607;#1615;#1605;#1615;
#1575;#1604;#1604;#1617;#1607;#1615; #1578;#1593;#1575;#1604;#1609;
#1608;#1614;#1582;#1614;#1590;#1614;#1593;#1614;
#1604;#1614;#1607;#1615;#1605;#1618;
#1593;#1614;#1583;#1615;#1608;#1617;#1615;#1607;#1615;#1605;#1618;
(777)- İbnu Abbas (r. anhümâ), "Ne (her) iyilik, ne de (her) kötülük bir
olmaz. Sen (kötülüğü) en güzel yol ne ise onunla önle. O
zaman görürsün ki, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse bile, sanki
yakın dost(un olmuş)tur. Bu (en güzel haslete), sabredenlerden başkası
kavuşturulmaz. Buna büyük bir hisseye mâlik olandan gayrиси eriştirilmez"
(Fussilet,34-35) âyetiyle ilgili olarak şu açklamayı yaptı: "(Ayette kastedilen en iyi yol)
öfke anındaki sabır, kötülüğü maruz kalındığı andaki aftır. İnsanlar bunları
yaptıkları takdirde, Allah onları korur, düşmanları da kendilerine eğilir. Sanki samimi dost
olur." (Buharî, Tefsir, Hâmim, es-Secde (Fussilet) 1.) Sabredene Cennet Vardır
#1608;#1593;#1606; #1571;#1576;#1610; #1607;#1585;#1610;#1585;#1577;
#1602;#1575;#1604;: #1602;#1614;#1575;#1604;#1614;
#1585;#1614;#1587;#1615;#1608;#1604;#1615;
#1575;#1604;#1604;#1617;#1607; #1589;#1614;#1604;#1617;#1614;#1610;
#1575;#1604;#1604;#1617;#1607;#1615;
#1593;#1614;#1604;#1614;#1610;#1618;#1607;#1616;
#1608;#1614;#1587;#1614;#1604;#1617;#1614;#1605;#1614;:
#1610;#1602;#1615;#1608;#1604;#1615;
#1575;#1604;#1604;#1617;#1607;#1615; #1593;#1614;#1586;#1617;#1614;
#1608;#1614;#1580;#1614;#1604;#1617;#1614; #1605;#1614;#1606;#1618;
#1571;#1614;#1584;#1618;#1607;#1614;#1576;#1618;#1578;#1615;
#1581;#1614;#1576;#1616;#1610;#1576;#1614;#1578;#1614;#1610;#1618;#16
07;#1616; #1601;#1614;#1589;#1614;#1576;#1614;#1585;#1614;

مُوبِقُهَا (4672)- Ebu Malik el-Eş'arî (r.a) anlatıyor: "Resulullah (a.s) buyurdular ki: "Abdest imanın yarısıdır. Elhamdülillah mizanı doldurur; sül;hanallah ve’l-hamdülillah arz ve sema arasını doldurur; namaz nurdur; sadaka burhandır; sabır ziyadır; Kur'an ise lehine veya aleyhine bir hüccettir. Herkes sabahleyin kalkar, nefsinı satar; kimisi kurtarır kimisi de helak eder." (Müslim, Taharet 1, (223); Tirmizî, Daavat 91, (3512); Nesaî, Zekat 1, (5, 5-6).) 5. Allah Mütevekkil İnsanları Sever “Tevekkül” kelimesi, “bir işi tamamen birine havale etmek, sipariş etmek” anlamındaki “v-k-l” kökünden gelir. Sözlükte, “Allah’a güvenip bağlanmak ve O’na teslim olmak” demektir. (Rağıb, s. 531)

وَتَوَكَّلْعَلَى اللّهِوَكَفىبِاللّهِوَكيلًا Ve Allah'a tevekkül;de bulun.Vekil olmaya Allah kâfidir. (Ahzab, 33/3)

فَبِمَارَحْمَةٍمِنَ اللّهِلِنْتَلَهُمْوَلَوْكُنْتَفَظًّاغَليظَالْقَلْبِلَانْفَضُّوا مِنْحَوْلِكَفَاعْفُعَنْهُمْوَاسْتَغْفِرْ لَهُمْوَشَاوِرْهُمْ فِىالْاَمْرِفَاِذَاعَزَمْتَفَتَوَكَّلْعَلَى اللّهِاِنَّ اللّهَيُحِبُّالْمُتَوَكِّلينَ Allah'tan bir rahmet sebebiyledir ki, onlara yumuşak davrandın, ve eğer sen çirkin huylu katı yürekli olsaydın, elbette etrafından dağılırlardı. Artık onları affet. Onlar için istiğfarda bulun. Ve onlar ile iş hususunda müşavere yap. Sonra ettiğin zaman da Allah Teâlâ'ya tevekkül; et. Şüphe yok ki Allah Teâlâ tevekkül; edenleri sever. (Al-i İmran, 3/159)

وَالَّذينَ
امَنُوا
وَعَمِلُوا
الصَّالِحَا
78;ِ
لَنُبَوِّئَ
06;َّهُمْ مِنَ
الْجَنَّةِ
غُرَفًا
تَجْرى مِنْ
تَحْتِهَا
الْاَنْهَار
15; خَالِدينَ
فيهَا نِعْمَ
اَجْرُ
الْعَامِلين
14; () اَلَّذينَ
صَبَرُوا
وَعَلى
رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُ
08;نَ Ve o kimseler ki, imân ettiler ve sâlih sâlih amellerde
bulundular, elbette ki onları cennetten altlarından ırmaklar akan yüksek makamlara
içlerinde ebedîyen kalmak üzere yerleştireceğiz. İyi amellerde bulunanların
mükâfatı ne kadar güzeldir. O zâtlar ki, sabrettiler ve Rablerine
tevekküde bulundular. (Ankebut, 29/58-59) 6. Allah Temizlenenleri Sever
Kur’an’ın “oku” emrinden sonra ikinci sırada inen ayetinde
وَثِيَابَكَ
فَطَهِّرْ
 “Elbiselerini temizle” (Müddessir, 74/4) emri verilmiş, Bakara suresinin
222. ayetinde ise اِنَّ
اللّهَ
يُحِبُّ
التَّوَّا
بينَ
وَيُحِبُّ
الْمُتَطَهّ
16;رينَ “Allah, temizlenenleri sever” buyrulmuştur. Bu
ayetdeki temizlik “haramlardan kaçınma” (adet halinde cinsel ilişkide
bulunmama)dır. Dolayısıyla haramlara ve günahlara dalmak manevi kirliliktir. Bunlardan
arınmak ise temizliktir. Efendimiz Aleyhisselam da; وعن
ابن المسيب:
أنَّهُ كَانَ
يَقُولُ: إنَّ
اللّهَ
تَعالى
طَيِّبٌ
يُحِبُّ

الطِّيبَ،
نَظِيفٌ
يُحِبُّ
النَّظَافَة
14;، كَرِيمٌ
يُحِبُّ
الْكَرَمَ،
جَوَادٌ
يُحِبُّ
الجُودَ،
فَنَظِّفُوا
أفْنِيَتَكُ
05;ْ، وَلاَ
تَشَبَّهُوا
بِالْيَهُود
16; (2138)- İbnürsquo;l-Müseyyeb (r.a)'den rivayet edildiğine göre demiştir ki:
"Allah Teâlâ Hazretleri münezzehtir, (halde ve sözde) nezîh olanı
sever; temizdir, temizliği sever; kerîmdir, keremi sever; cömerttir, cömertliği
sever. Öyle ise avlularınızı temizleyin ve yahudilere benzemeyin." (Tirmizî, Edeb 41,
(2800).) buyurarak bu güzel özelliklere dikkat çeker. Günahlar insanı
manen kirlettiği gibi sevap olan fiiller de insanı manevi kirden arındırır.
قَدْ
اَفْلَحَ
مَنْ
زَكّيهَا ()
وَقَدْ خَابَ
مَنْ
دَسّيهَا Nefsini (şirk,
küfür, nifak ve isyandan) temizlemiş olan şüphe yok ki, felâha ermiştir. Ve
muhakkak ki, nefsinin (bunlarla) kirleten de hüsrâna uğramıştır. (Şems, 91/9-10)
خُذْ مِنْ
اَمْوَالِهِ
05;ْ صَدَقَةً
تُطَهِّرُهُ
05;ْ
وَتُزَكّيهِ
05;ْ بِهَا
وَصَلِّ
عَلَيْهِمْ
اِنَّ
صَلوتَكَ
سَكَنٌ
لَهُمْ
وَاللّهُ
سَميعٌ
عَليمٌ Onların mallarından bir sadaka al, onunla
kendilerini temizlemiş, tezkiye etmiş olursun. Ve onlara dua et, şüphe yok ki, senin duan
onlar için bir sükûnettir ve Allah Teâlâ kemaliyle işitcidir, bilicidir.

(Tevbe, 9/103) 7. Allah Tevbeyi ve Tevbe Edenleri Sever "Tevbe" günahlardan dönemek demektir. Şirk, küfür ve nifaktan iman ederek, isyandan ise itaate dönerek tevbe edilir. Samimi (nasuh) tevbe edebilmek için; günahın itiraf edilmesi, pişmanlık duyulması ve o günahın tamamen terk edilip bir daha işlenmemesi, kul hakkı varsa sahibine hakkın ödenip helallik dilenmesi gerekir.

وَيَسَْلُونَكَ عَنِ

الْمَحيضِ

قُلْ هُوَ

اَذًى

فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ

فِى

الْمَحيضِ

وَلَاتَقْرَبُوهُنَّ

حَتّى

يَطْهُرْنَ

فَاِذَا

تَطَهَّرْنَ

فَاْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ

اَمَرَكُمُ

اللّهُ اِنَّ

اللّهَ

يُحِبُّ

التَّوَّا

بينَ

وَيُحِبُّ

الْمُتَطَهِّرينَ Ve sana hayz halinden soruyorlar. De ki: "O bir kerih şeydir.

Artık hayz zamanında kadınlarınızdan çekiliniz. Ve onlara temizleninceye kadar yaklaşmayınız. Fakat iyice temizlendikleri vakit onlara Allah'ın size emrettiği yerden varın.

Şüphe yok ki Allah Teâlâ çok tevbe edenleri sever ve çok temizlenenleri de sever." (Bakara, 2/222)

اَلتَّائِبُونَ

الْعَابِدُونَ

الْحَامِدُونَ

السَّائِحُونَ

الرَّاكِعُونَ

السَّاجِدُونَ

الْامِرُونَ

بِالْمَعْرُوفِ
وَالنَّاهُونَ عَنِ
الْمُنْكَرِ
وَالْحَافِظُونَ
لِحُدُودِ
اللّهِ
وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنينَ (Onlar) Tevbe edenlerdir, ibadette bulunanlardır, hamd edenlerdir, oruçtutanlardır, rükûa, secdeye varanlardır, mâruf ile emir ve münkerden nehyeyleyenlerdir ve Allah Teâlâ'nın hududunu muhafazada bulunanlardır. İşte (o) mü'minleri müjdele. (Tevbe, 9/112) يَا
اَيُّهَا
الَّذينَ
امَنُوا
تُوبُوا
اِلَى اللّهِ
تَوْبَةً
نَصُوحًا
عَسى
رَبُّكُمْ
اَنْ
يُكَفِّرَ
عَنْكُمْ
سَيَِّاتِكُمْ
وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرى مِنْ
تَحْتِهَا
الْاَنْهَارُيَوْمَ
لَايُخْزِى
اللّهُ
النَّبِىَّ
وَالَّذينَ
امَنُوا
مَعَهُ
نُورُهُمْ
يَسْعى
بَيْنَ
اَيْديهِمْ
وَبِاَيْمَانِهِمْ
يَقُولُونَ

رَبَّنَا
اَتْمِمْ
لَنَا
نُورَنَا
وَاغْفِرْلَ
06;َا اِنَّكَ
عَلى كُلِّ
شَىْءٍ
قَديرٌ Ey mü'minler! Allah'a Tevbe-i
Nâsûh ile tevbede bulunun. Umulur ki Rabbiniz sizden günahlarınızı örter
ve sizi altlarından ırmaklar akar cennetlere girdirir. O gün ki Allah, Peygamberini ve O'nunla
beraber imân etmiş olanları rüsvay etmez. Nûrları önleri ve sağ tarafları
arasında koşar. Derler ki: "Ey Rabbiniz! Bize nûrumuzu tamamla, bizim için mağfiret
buyur. Şüphe yok ki Sen her şey üzerine hakkıyla kâdirsin." (Tahrim, 66/8) 8.
Allah Cihat Yapanları Sever “Cihat”; mü'minin
kötülüklerle mücadele etmesi, İslamın tanınması, bilinmesi ve yaşanması
için çalışmasıdır. اِنَّ
اللّهَ
يُحِبُّ
الَّذينَ
يُقَاتِلُون
14; فى سَبيلِه
صَفًّا
كَاَنَّهُمْ
بُنْيَانٌ
مَرْصُوصٌ Şüphe yok ki
Allah, O kimseleri sever ki O'nun yolunda sanki bir muhkem binâ etmişler gibi saf bağlayarak
savaşta bulunurlar. (Saff, 61/4) Gerçek Mü'minler
وَالَّذينَ
امَنُوا
وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا
فى سَبيلِ
اللّهِ
وَالَّذينَ
اوَوْا
وَنَصَرُوا
اُولئِكَ
هُمُ
الْمُؤْمِنُ
08;نَ حَقًّا
لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ
وَرِزْقٌ
كَريمٌ Ve o kimseler ki, imân ettiler ve
muhâcerette bulundular ve Allah yolunda cihada atıldılar. Ve o kimseler ki, (muhacirleri)
barındırdılar ve yardım ettiler. İşte bihakkın mü'min olanlar onlardır. Onlar için bir
mağfiret vardır ve bir kerîm rızık vardır. (Enfal, 8/74) 9. Allah Mü'minlere Karşı

القَضَاءِ (201)- Ebu Hüreyre’den gelen bir rivayette Rasulullah (a.s) Őöyle buyurur: "Allah, satıştaki müsâmahayı, satın alıştaki müsâmahayı, ödemedeki müsâmahayı sever" (Tirmizî, Büyû 75 (1319)).

وعن خالد بن
مَعْدَانَ
يرفعه قال: قال
النبي: إنَّ
اللّهَ
رَفِيقٌ
يُحِبُّ
الرِّفْقَ
وَيَرضى بِهِ
وَيُعِينُ
عَلَيْهِ
مَالا َ
يُعِينُ عَلى
الْعُنْفِ،
فَإذَا
رَكِبْتُمْ
هذِهِ
الدَّوَابَّ
الْعُجْمَ
فَأنْزِلُوهَا
مَنَازِلَهَا
فإنْ كَانَتِ
الارْضُ
جَدبَةً
فَانْجُوا
عَلَيْهَا
بِنِقْيَهَا،
وَعَلَيْكُمْ
بِسَيْرِ
اللَّيْلِ،
فإنَّ
الارْضَ
تُطوَى
بِاللَّيْلِ
مَالاَ
تُطْوَى
بِالنَّهَارِ،
وَإيَّاكُمْ
والتَّعْرِيسَ عَلى
الطَّرِيق

فإنَّهَا
طَرِيقُ
الدَّوَابِّ
وَمَأوى
الحَيَّاتِ
أخرجه مالك . (2187)- Hâlid
İbnu Ma'dân -merfu olarak- rivayet ediyor: "Rasulullah buyurdular ki: "Allah refikdir,
(yumuşaklık, kolaylık, müsamaha sahibi). Bu sebeple rıfkı sever, rıfk sebebiyle razı olur, rıfk
(sahibin)'e mahsus bir yardımı vardır ki, şiddet sahipleri bu yardımı göremez. Öyleyse
bu, dili olmayan hayvanlara bindiğiniz zaman bunlara konaklama yerlerinde mola verin. Eğer
geçtiğiniz arazi çoraksa, oradan hayvanın iliğini kurutmadan çıkın. Gece
yürüyüşünü tercih edin. Zîra geceleyin arz,
gündüzleyin dürülmeyecek şekilde dürülür. Yol
üzerine (geceleyin) konaklamaktan kaçının. Çünkü o, hayvanların
yolu, yılanların sığınağıdır." (Muvatta, İsti'zân 38, (2, 979).) Bir Kişiyi Allah Sevince…
وعن أبي هريرة
قال: قال رسولُ
اللّه: إذَا
أحَبَّ
اللّهُ
تَعالى
الْعَبْدَ
نَادَى
جِبْرِيلَ:
إنَّ اللّهَ
يُحِبُّ
فَُلاناً
فَأحْبِبْهُ.
فَيُحِبُّهُ
جِبْرِيلُ.
ثُمَّ
يُنَادِي فِي
أهْلِ
السَّمَاءِ:
إنَّ اللّهَ
يُحِبُّ
فَُلاناً
فَأحِبُّوهُ
فَيُحِبُّهُ
أهْلُ
السَّمَاءِ.
ثُمَّ
يُوضَعُ لَهُ
الْقَبُولُ
في الارْضِ (3346)- Ebû
Hüreyre (r.a) anlatıyor: "Rasulullah (a.s) buyurdular ki: "Allah bir kulu sevdi mi
Cebrâil Aleyhisselâm’a: "Allah falanı seviyor, onu sen de sev!" diye seslenir.
Onu Cebrâil de sever. Sonra o, sema ehline: "Allah falanı seviyor, onu siz de sevin!" diye

ni'de derken, b'n sema ehli de onu sevmeye" Allah falanı seviyor, onu siz de sevin!" diye ni'de derken, b'n sema ehli de onu sevmeye başlar. Sonra onun i'cedil'in arz (halkı arasına h'n- kab'l) konur." (Buh'r, Tevhid 33, Edeb 41; M'slim Birr 157, Muvatta, Şi'r 15; Tirmiz, Tefs'r, Meryem (3160).)

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)